

"Etkö piittaa"? (Mark.8:36–37)

Muistatko, kun rakastuit toiseen niin, että sydämeen sattui ja kuinka hän ei huomannut sinua – katsoi vain lävitse ja käveli ohi? Ehkä kipeämmältä tuntui se, että hän esitti välittävänsä, leikkeli ja syytti toivon kipinän, mutta hetken tultua näit vain välttelevän katseen ja halveksuvan hymyn.

Mitä ajattelet Jumalasta? Käytkö vain joskus kirkossa "härnäten" Jumalaa, kuten rakastettu äskeisessä rakkaus-kertomuksessa? Etkö välitä siitä, että Jumala rakastaa sinua niin, että Hän oli valmis satuttamaan itseään pahimmalla kivulla mitä voi kohdata? Antoihan Hän Poikansa uhriksi, että Hänen kauttaan tulisit täysin Jumalan omaksi.

Helvettiin - toisten kadotettujen joukkoon - ikuiseen piinaan ja vaivaan, sinnekö ajaudut ja kuljet? Etkö piittaa armon sanomasta? Etkö piittaa pelastuksesta? Ovatko ystäväsi vierelläsi kuoleman hetkellä? - nuo, joiden tähden olit piittaamaton ja et uskaltanut ihmispelotasi kääntyä Jumalan puoleen? Olit ystäväsi orja - hekö sinut hukuttivat helvettiin? EI! - vaan omat valintasi ja piittaamattomuutesi! - Ne sinut hukuttivat! Oma pelkuruutesi sinut hukuttaa - se, ettet uskalla ajatella omilla "aivoillasi" miettien, mikä olisi sielullesi ja elämällesi parasta.

Miksi tätä tivaan ja kyselen? - Siksi, että piittaa ja välitän sinusta. En halua, että ajaudut kadotukseen ja ikuiseen tuhoon, vaan haluan sinun löytävän elämän Jeesuksessa Kristuksessa. Hän pelastaa "sekä nykyisen, että tulevan elämäsi." (1.Tim.4:8)

Kerronpa sinulle, mitä on elämä Jeesuksen seurassa - mitä olen menettänyt ja mitä olen tilalle saanut. Keskeisin asia on sielunrauha. - On totta, että olen samanlainen ihminen, kuin toisetkin - heikkona, vajavaisena ja syntisenä. Olennaisen tärkeää on kuitenkin antaa sovittaa itsensä Jumalan kanssa - eli anteeksiannon omaksuminen uskon kautta Jeesukseen. Saan siis heittää pois syntini Jeesuksen sovitusyöhön turvaten.

Tietoisuus Jeesuksen läsnäolosta ja siitä, että on varautunut kuoleman kohtaamiseen tuo sielulle rauhan. Ei siis tarvitse pelätä kuolemaa kauhun vallassa, vaan saa elää toiveikkaana todellisessa toivossa - kuten Raamattukin lupaa: *"Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon". (Jer.29:11)*

Mitä olen menettänyt, tai mistä olen joutunut luopumaan? En käytä alkoholia, en tupakoi, en rellestä tanssiravintoloissa, pyrin puhumaan totta ja olemaan vahingoittamatta muita. En myöskään haali omaisuutta "hullunkiilto" silmissä. Kartan röyhkeyttä ja pyrin kunnioittamaan toista ihmistä.

Itselleni lasken sen olevan pieni hinta elämästä, jos luovunkin syntisestä elämäntavasta.

Hyvän valitseminen hyvän ja pahan välillä tuo elämään iloa ja sisältöä. Kaikesta yhteenvetona näen Jeesuksen pelastavan elämäni jo eläessäni maanpäällä - ei vain

niin, että joskus saavutettaisiin "jokin ihana olotila." Tiedän Jeesuksen pelastavan elämäni, perheeni elämäni, työ-elämän, harrastukseni, haaveeni, toiveeni, unelmani. Tähän kaikkeen Jeesus vaikuttaa vain pelkkää hyvää! Onhan Hänellä hyvät ajatukset ihmisestä.

"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte Minua avuksenne, te käännytte rukoillen Minun puoleeni, ja Minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte Minut! Koko sydämeštänne te Minua etsitte, ja minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra. (Jer.29:11–14)

Mietin niitä tilanteita, jolloin usko Jeesukseen on antanut voimaa ja rohkeutta nousta "sisäistä pahuuttani" vastaan. - Kuinka huonosti olisi niissä tilanteissa käynyt? Olisinko tuhonnut väärällä tiellä oman ja perheeni elämän? Mitä se olisi vaikuttanut sukuuni, ystäviini ja työkaveriini?

Tarvitsen elämässäni Jeesusta ja Hänen voimaansa. Tarvitsen pelastusta, haluan elää siinä Jumalan hellässä ja hyvässä varjeluksessa ja huolenpidossaan. Ilmielin haluan olla ryyppäämättä, jos tilalle saan aitoa iloa Jumalani, koko kaikkeuden luoja seurassa! Ilo mielin seuraan Herraa piitaten Hänen viitoittamasta tiestään, koska se johtaa iankaikkiseen elämään ja taivaan kirkkauteen!

"Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa." (Room.14:17)

Kysyn vieläkin: Etkö sinäkin piittäisi? Mieti helvetin kauhua, katso elämäsi surkeutta ilman Jumalaa. *"Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?" (Mark.8:36–37)* Saatat kyllä menestyä ja pärjätä elämässäsi ulkoisesti hyvin, mutta sielusi huutaa tuskasta, toivottomuudesta ja pelosta. - Entä jos talous romahtaa, entä jos terveys pettää tai jäät yksin? Entäpä, jos kuolema yllättää ja mitä sitten sen jälkeen?

Voit väittää tätä pelotteluksi, mutta tiedä, että sekin olisi sinun parhaaksesi. Järkevänä ihmisenä varmaan ymmärrät varoitukset tuhosta? Joutuessasi helvettiin et pääse sieltä pois. Nyt, tänään vielä tarjotaan sinulle pelastusta. Unohda hetkeksi toiset ihmiset ja mieti, mikä on sinulle hyväksi?

Etkö tahtois elämäsi tuntuvan myös sisällä sielussasi tasapainoiselta ja elämänarvoiselta elämältä? Tänään voit vielä tarttua Jumalan ojentamaan lahjaan, armoon ja elämään Jeesuksessa Kristuksessa! Se on sinua varten! Ei tarvitse mennä helvettiin - vai etkö piittaa?!

"Hänen työvereinaan me myös kehotamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. Sillä Hän sanoo: 'Otolisella ajalla Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.' Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä." (2.Kor.6:1-2)